

Брой 7- год.V- Посветен
на Патронния празник на
ОУ „Панайот Волов”
Гр. Добрич

ПРИВЕТСТВИЕ ОТ ДИРЕКТОРА НА ОУ „ПАНАЙОТ ВОЛОВ”

УВАЖАЕМИ УЧИТЕЛИ, СЪПЛИ УЧЕНИЦИ!

Днешният ден е знаменателен за нас !

Отбелязваме **Патронния празник** на училището! Настоящите празнични мигове **са уникални** по своето съдържание !

Осемдесет и две години история...

Осемдесет и две години знание и опит ...

С възлнение **се връщаме** към нашето незабравимо минало...

Вглеждаме се в далечната **1929** година, когато осъзнали значението и необходимостта от просветно дело, будни българи изграждат и откриват училище с две класни стаи и канцелария. В него учат **и румънски деца, и българчета** от чифлика.

С този високохуманен, патриотичен акт, **с това свято дело**, те даряват региона **не просто с храм на знанието, но и с бъдеще**. Голяма е била исконната българска потребност от знания и активно духовно общуване. Още със създаването си, училището става своеобразно средище, в което освен на писане и смятане, децата се учат и да творят.

Нова крачка по пътя на образованието е направена през 1941 година. Училището започва да обучава **и неграмотни**

българи, преселени от Северна Добруджа. Ограмотени са стотици възрастни, паралелно с редовните ученици.

Годината е 1946... Просветното дело в региона **е във възход**.

Училището приема за свой патрон революционера от Априлското въстание и национален герой - Панайот Волов - личност, имаща впечатляващо присъствие в нашата историческа памет.

Като **средищен - образователен и културен** - център, гъсто населеният район на кв. „Йовково” и **новосъздаденият квартал „Изгрев”** се нуждае от съвременна - **24 класна - училищна сграда**, която да поеме **жадните** за знание деца.

И започва строежът ...

На 19.11.1976 г. **тържествено е открита, НОВАТА** /настоящата/ сграда на ОУ «Панайот Волов».

Затова на днешния паметен ден, **гледаме с любов** и славим **родното - вече 82** годишно **училище - окъпано** в лъчезарни детски усмивки, носещо името на **най- волевия** и същевременно **най-тактичния** и **прозорлив** ръководител на Априлското въстание – Панайот Волов...

Гледаме с надежда нашите **ученици, крачеци** уверено към върховете на знанието...

Гледаме с възхищение нашите **учители- тези** всеотдайни апостоли, даряващи ни с мъдрост и знание...

И удовлетворение обзема душите ни ...

Днес, творческата ни енергия е насочена към детайлно разгръщане способностите на всеки ученик, към приобщаване на нашето училище в общоевропейското образователно пространство.

Полагаме усилия да превърнем училището в желана територия за петстотинте ни ученици чрез различни проекти и програми.

Опитваме се да превърнем училищната дейност в уникална възможност за провокиране на творческа активност **и** да я насочим към откривателство, към изживяване на емоционално наситени мигове на общуване с познанието, със света, който заобикаля учениците ни, защото сме убедени, че само по този начин те ще усвоят най-важните подходи за отстояване на собствената си идентичност **и** ще работят съзнателно и активно за постигане на пълноценна себеизява и осъзнат успех.

Като директор на училището осъзнавам колко дълъг път сме изминали и колко много ни предстои...

С думи на благодарност се обръщам към Вас - скъпи учители.

Всичко хубаво жителите на този идиличен район дължат на Вас и на УЧИЛИЩЕТО.

Пожелавам Ви с още по-голям ентузиазъм да работите за пълното утвърждаване родното ни училище в образователните структури на региона.

А на Вас, скъпи ученици, пожелавам да сте съзнателни, отговорни, дисциплинирани и прилежни, за да получите необходимото, по съвременните европейски стандарти, образование.

Знайте, че **единствено знанието е ключът към светлината в живота**.

Пазете традициите на нашето училище, защото те са символ на българския дух и не забравяйте мъдрите слова на Панайот Волов:

“Истински човек е този, който по-малко мисли за себе си, а повече за другите”!

Желая здраве и нови успехи!

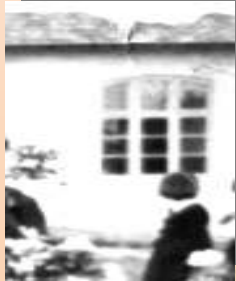
Честит празник на всички!

*Ивелин Мирчев директор на ОУ „Панайот Волов” гр.Добрич
28.04.2011 год*

МИНАЛОТО

През 1924 година около имението на румънския агроном- чифликчия Стан Поеташ Питиян започва застрояването на жилища.

Първата построена къща е на румънеца Георги Фортуна. Добруджанецът Драган Стойчев закупува малък имот и решава да изгради в района собствен дом. До 1926 година, със съдействието на румънските власти, тук били построени 120- 130 къщи, населени предимно с влашко население от Северна Добруджа и от района на днешния град Станке Димитров (Дупница). До края на посочената година не е имало училище и децата не са посещавали учебни занятия. През 1928 започва изграждането на училище с материали от полусрутената в съседство църква. През 1929 е открито училище с две класни стаи и една канцелария. В него са се обучавали предимно и румънски деца и децата на работещите в чифлика

българи. Училището се превща в културно средище за населението.

Как научих учениците да не закъсняват

В селото кълта бе буквално до колене. Децата редовно закъсняваха. Все ги чакахме.

Една сутрин влязох в църквата и започнах да бия едно клепало, без да зная, че то било за предизвестяване на тревога.

Цялото село наизскача. Бягат хората към църквата и питат защо бие клепалото. Аз отговарям, че децата им ги няма на училище. Оттогава всички започнаха да идват навреме.

МАРИН ГЕОРГИЕВ- ДИРЕКТОР от 1955 до 1961 г.

НОВОТО УЧИЛИЩЕ

Паметен за училищния колектив и за кварталната общественост остава денят на 19.11.1976 година, когато започва да функционира новата сграда (тип „Двадесет и четири класно“ училище). Създадени са благоприятни условия за обучение и възпитание на подрастващите.

То е построено и с неограничената помощ на родители, ученици, общественици.

ДВОРЕЦЪТ

Човек си спомня много неща от дългогодишния си педагогически опит. Най- ярко си спомням деня, когато влязохме в новата сграда- бял дворец, всичко ново, чисто и светло.

На 19.11.1976 година в двора са построени всички класове и очакват знак за влизане в новото училище. Изведнъж започна да се сипе сняг на едри парцали. Засипваше всичко. Децата се радват, ние учителите- също. Казвахме си: „Шова е на хубаво! Ще ни върви по вода!“

Мария Йорданова- начална учителка от 1970 до 1994 година

ПАНАЙОТ ВОЛОВ

1850 -1876

„Истински човек е тоя, който се грижи по-малко за себе си, а повече за народа си...”

Панайот Волов

Панайот Волов

е организатор и ръководител на Гюргевския революционен комитет и на [Априлското въстание](#). Точната дата на раждането му не е известна, знае се, че е роден през 1850 г. в град [Шумен](#), където е завършил Шуменското класно училище. През август 1874 г. участва в общото събрание на Българския революционен централен комитет ([БРЦК](#)) в Букурещ. Председател на революционния комитет в гр. Шумен. Арестуван и хвърлен в затвора в началото на 1875 г. заради намесата му в острия конфликт между местната младеж и европейските инженери, участващи в строителството на жп линията [Каспичан-Шумен-Ямбол](#). Участва в подготовката на опита за [въстание през септември 1875 г.](#) Един от учредителите и главни дейци на [Гюргевския революционен комитет](#), определен е за главен апостол на Четвърти (Пловдивски) революционен окръг с помощник [Георги Бенковски](#). Волов е един от инициаторите за свикването на общо събрание на комитетите от Четвърти окръг в местността [Оборище](#), близо до гр. [Панагюрище](#), и взема дейно участие в него. Когато избухва въстанието, е в Панагюрище и заедно с другите апостоли вдига населението на бунт. След разгрома на въстанието е предаден заедно с [Георги Икономов](#) и Ст. Ангелов на османските власти.

На 26 май 1876 г., при опит да се прехвърлят в [Румъния](#), се удавят в р. [Янтра](#) край гр. [Бяла](#), Русенско.

На лобното място е издигнат паметник на [Апостола](#) от Априлското въстание [Панайот Волов](#).

Химн на ОУ „Панайот Волов”

Текст: Иванка Полименова
Музика: Марияна Димитрова

Училище със име на герой,
Апостол на въстание народно,
дал за България живота свой,
във теб се учим ние днес свободно!

Със името на Волов днес живеем,
със името на Волов ний растем,
четем и пишем, трудим се и пеем,
достойни за честта му ний да сме!

Училище, ти наш си втори дом,
през твоя праг пристъпваме – деца,
големи те напускаме с поклон –
ти винаги си в нашите сърца!

ПАТРОНЪТ

Началото на учебната 1945/46 година. Бях назначена за Главен учител. Ние, Деля Ганчева Краева, Янка Иванова Чалъкова и аз, решихме да дадем име на училището. И трите бяхме завършили Шуменския институт за учители. Решихме това да бъде името на един от героите на Априлското въстание- Панайот Вичев Волов, емблематичен образ за града, в който получихме педагогическото си образование. Неговите думи: "Истински човек е този, който се грижи по- малко за себе си, а повече за народа си... ", отговаряха на времето , в което учителят забравяше всичко лично, в името на децата. Неговото верую съвпаднаше с нашето, затова и решихме да му отдадем заслужена почит, като го направим патрон на нашето училище.

Костадинка Рашкова Русева учителка от 1942 до 1947 г.

УЧИЛИЩЕН МУЗЕЙ

Как се зароди идеята за училищен музей? Идеята бе на директора на училището, г-н Мирчев, обсъдена и приета от ръководния екип. Изпълнението на проекта продължи няколко месеца. Събираха се и се обработваха материалите.

Целта е не само да се съхранят събраните документи и материали, имащи стойност на културно- исторически паметници в сферата на образованието, конкретно за нашето училище, но и да се експонират с научно- познавателна цел.

От друга страна от няколко години обмисляхме идеята за етнографски музей.

Музеят се оформи в два модула: Културно- исторически и Етнографски.

В културно-историческата част, намираща се в Заседателната зала е оформена представителна експозиция в три тематични раздела: *Миналото; Албумите припомнят; Съвременето.*

По идея на г-н Гичев бе изработен пространен колаж от снимки, разкриващи развитието на училището през годините, който ни дава представа за училище с традиции, устремено към своето бъдеще.

Изложени са поздравителни адреси, грамоти, стари документи, юбилейни издания- вестници, брошури, сборници с ученическо творчество, рекламни материали, флаери.

Купите и плакетите говорят за успехите и постиженията на ученици и учители.

Отреден е специален кът за светините- Националното и училищното знаме.

Изработен е свитък със заглавие „Училище с име на герой“ (в книжен и електронен вариант).

Материалите, поместени в свитъка са обособени в три раздела: *Историческа справка; Гласове; Хроника на настоящите събития.* Историческата справка е по материали, събрани за 60-годишния юбилей на училището- 1989 година, когато директор е бил г-н Тодор Георгиев.

За основа послужиха материалите, събирани от колеги през годините и информацията на училищния вестник „Междучасие“, който излиза пета година.

Основите на този модул на музея в Основно училище „Панайот Волов“ положиха г-н Димитър Гичев, специалист по история, Педагогически съветник и г-жа Митка Недялкова, учител по Български език и литература, редактор на училищен вестник „Междучасие“. Предстои допълване и обогатяване на сбирката с автентични документи и снимков материал.

През тази учебна година идеята за уреждане на етнографски музей се осъществи. Подредането на събраните през годините експонати се извърши по идея на г-жа Тотева, преподавател по Български език и литература, със съдействието на г-жа Борисова - помощник-директор, г-жа Николова- преподавател по История и География.

„Идеята за изграждане на етнографска сбирка се обмисля отдавна. Предприехме събирателска дейност, като дадохме насоки на учениците от V до VII клас. В един от кабинетите на училището са подредени характерни за Добруджа носии, красиви добруджански тъкани, образци на народното изкуство и предмети от бита, използвани през 19 и началото на 20 в., уникални експонати от нашия край. В пресъздадената старинна битова обстановка ще се изнасят уроци, ще се възпроизвеждат обичаи, за да се съхрани българската фолклорна традиция. Положено е началото. Сбирката ще се потъпява и обогатява през следващите години.“

Маргарита Шотева- Учител по Български език и литература

82 ГОДИНИ ОСНОВНО УЧИЛИЩЕ „ПАНАЙОТ ВОЛОВ“ - гр.ДОБРИЧ

в-к „Междучасие“ бр.7;